

POSTANOWIENIE

Dnia 10 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z wniosku H. W. i J. W. następców prawnych K. W. i A. W.
przy uczestnictwie Miasta w W., Skarbu Państwa - Prezydenta m.st. w W., "P. [...]"
w W., A. G., M. G., J. G., P. G., R. G. i Z. G.
o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 marca 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawców i uczestników postępowania A. G., M.
G., J. G., P. G., R. G. i Z. G.
od postanowienia Sądu Okręgowego w W.
z dnia 14 stycznia 2015 r., sygn. akt V Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten

pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Skarżący wniesli o przyjęcie do rozpoznania skargi kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 14 stycznia 2015 r., powołując się na oczywistą jej zasadność z powodu naruszenia art. 50 § 2, art. 296 § 1, art. 298 i 299 dekretu – Prawo rzeczowe w związku z art. XXXIII przepisów wprowadzających dekret – Prawo rzeczowe i art. 2262 Kodeksu Napoleona oraz naruszenia art. 245, 217 i 232 zdanie 1 w związku z art. 328 § 2, art. 382, 386 § 1, 391 i 13 § 2 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., dotyczącym przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, chodzi o łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienia przepisom prawa. Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy wskazana w niej wadliwość zaskarżonego orzeczenia jest dostrzegalna *prima facie*, bez potrzeby dokonywania głębszej analizy (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2011 r., I PK 237/10, z dnia 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, z dnia 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11). Innymi słowy, przytoczone w skardze kasacyjnej okoliczności powinny jednoznacznie wskazywać na to, że w zasadniczym postępowaniu skarga kasacyjna zostanie rozstrzygnięta na korzyść strony, która ją wniosła (por. T. Wiśniewski, w: H. Dolecki, T. Wiśniewski, red., Kodeksu postępowania cywilnego. Komentarz, t. II, Warszawa 2010, s. 233 i 234). W sprawie nie ma podstaw do stwierdzenia takiego naruszenia żadnego z przepisów prawnych powołanych w skardze. Wniesiona skarga kasacyjna stanowi w istocie wyraz niezgody na dokonane w sprawie ustalenia faktyczne, wiążące przy jej rozpoznawaniu.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.